

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

Forslaget om at udbygge og styrke den erhvervsrettede voksenundervisning er et led i *regeringens genopretningspolitik* om at fremme fortsat vækst i erhvervslivets produktion, øget konkurrenceevne og stigende beskæftigelse. En opfyldelse af disse mål er bl.a. afhængig af viden og kvalifikationer hos erhvervslivets medarbejdere, som hurtigt må kunne omstille sig til ny teknologi, ændrede produktionsprocesser og nye markedsmuligheder.

Den løbende fornyelsesproces i erhvervslivet foreslås fremmet gennem et smidigt og hurtigt fungerende efter- og videreuddannelsessystem, der skal sikre de voksne medarbejdere kvalifikationer på linje med de nyuddannede unge og give en videreuddannelse i forhold hertil. De nye uddannelser vil herved medvirke til at reducere paradoksproblemerne på arbejdsmarkedet: at samfundet mangler arbejdskraft på centrale områder, samtidig med at der fortsat er en betydelig ledighed.

Efter- og videreuddannelserne vil også styrke fornyelsesprocessen i grunduddannelserne. Etablering af efter- og videreuddannelser på en uddannelsesinstitution, hvor der afholdes grunduddannelser, vil betyde ideer til ændringer, som har nøje sammenhæng med virksomhedens behov. Også lærerne fra grunduddannelserne, som skal undervise på efter- og videreuddannelser, vil få en erfaring, som vil komme eleverne i grunduddannelserne til gode.

For at opnå stigende beskæftigelse er det væsentligt at tilbyde ledige uddannelser, der øger de lediges kvalifikationer på områder med gode beskæftigelsesudsigter. De nye erhvervsrettede efter- og videreuddannelser tilrettelægges efter virksomhedernes egne ønsker om uddannelse til deres medarbejdere. Det må derfor også for beskæftigelsesøgende være meget relevant at deltage i uddannelser, som med sikkerhed vides at have virksomhedernes interesse.

Den eksisterende erhvervsrettede efter- og videreuddannelse i Danmark er bl.a. belyst i *Teknologisk*

Instituts publikation »Erhvervsrettet voksenuddannelse – omfang og karakteristik – januar 1983«. Det anslås heri, at der i 1981 blev anvendt ca. 1,5 mia kr. til undervisnings- og kursusudgifter til dette formål. Hertil kommer udgifter til løn eller godtgørelse under uddannelserne. Publikationen omtaler 10 grupper af kursusarrangører, nemlig arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, lønmodtagerorganisationer, dimittendforeninger, private kommercielle kursusarrangører, virksomheder (interne virksomhedskurser), selvejende institutioner, foreninger, selskaber m.v., arbejdsministeriet, undervisningsministeriet, andre ministerier, samt kommuner og amtskommuner.

Om efteruddannelsesaktiviteterne i Danmark fremgår det af *arbejdstidsundersøgelsen 1982* (arbejdsministeriets økonomisk-statistiske konsulent), at 25 pct. af lønmodtagerne i 1981 var på efteruddannelseskursus. 60 pct. af kurserne havde en varighed på under 2 uger. Den gennemsnitlige varighed af efteruddannelsen var 3,6 uger. Ca. 30 pct. af funktionærerne uden underordnede havde været på efteruddannelserne og ca. 44 pct. af funktionærerne med underordnede. Godt 80 pct. af kursusdeltagerne fik kursusudgifterne og løn under kurset betalt af arbejdsgiverne. Ca. 65 pct. af kurserne er placeret inden for arbejdstiden, ca. 20 pct. udenfor og ca. 15 pct. i og udenfor.

Behovet for efter- og videreuddannelse er voksende.

Industrirådet har foretaget en spørgeskemaundersøgelse med svar fra mere end 1.000 virksomheder med over 200.000 medarbejdere (»Uddannelse og efteruddannelse – industriens behov – resultater fra et rundspørge i industrien – maj 1984«). Undersøgelsen viser et markant behov for efteruddannelse inden for områderne eksport, produktion, forskning og produktudvikling samt informationsbehandling og -formidling, specielt edb. Op mod halvdelen af industrien melder om personalemæssige »flaskehalsproblemer« for vækst; og ⅓ af virksomhederne vil i de kommende år investere flere ressourcer i efteruddannelse. Det fremgår desuden, at der med hensyn til medarbejderstabens